

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
за учен. отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназията.

Урежда
редакционенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
Единъ брой 1 левъ.

ДЪЛГЪТЪ НИ ЗОВЕ.

Свѣтътъ остана безъ свѣтици. Обедняватъ хората духовно. Нѣма вече християнство . . . люди християни. Голѣми хора се родиха, но нѣма велики хора. Великодушни хора не се чуватъ. Ново време, новъ вѣкъ. Вѣкъ на богатствата, но вѣкъ и на страданията. Вѣкъ на техниката, но и вѣкъ на духовната нищета. Вѣкъ на доволствата, но и вѣкъ на навъсениетъ лица. Вѣкъ на разширенитѣ хамбари, но и вѣкъ на гладнитѣ. Вѣкъ на луксознитѣ магазини но и вѣкъ на голитѣ. Вѣкъ на удоволствията, но и на сълзитѣ. Вѣкъ на свободата, но и на модернитѣ затвори. Вѣкъ на свободията, но и на разширенитѣ болници и диспансери. Вѣкъ на прогреса, но и на мизерията.

Новата култура се изгражда безъ основи. И циментътъ, спойката здрава, ѝ липсва.

Доброто, правото, полезното, красивото се изпариха. Сладките хармонични пѣсни на птичките небесни се смѣниха съ зловещата монотона пѣсень на черния гарванъ.

Безуменъ животъ! . . . Загубено равновесие! . . . Не стига ли до тукъ? . . . Край на безумието! Обърни се, човѣче, къмъ своите свѣтци! Тѣ те чакатъ да те поведатъ пакъ

Нашиятъ Дѣдо Владика Йосифъ.

къмъ спасението. Забрави лошото, злото, кръвожадното въ днешния свѣтъ! Прослави Бога Христа, източника на всѣко добро и радостъ! Дай путь на Неговата воля и пѫтъти ще се насочи за тамъ — нагоре, къмъ по-високи блѣнувани мечти и идеали!

Дългътъ всички ни зове да заработимъ за новия свѣтътъ день. Миналото, непрогледното минало е пълно съ свѣти учители, свѣтци, образи и великани.

Дългътъ ни зове! Да започнемъ! Да започнемъ съ малките деца!

ДА

Обичай истината.

Любовътъ къмъ истината прави човѣка искренъ, и характера му силенъ.

Разказватъ за Вашингтона (великиятъ човѣкъ на 18 вѣкъ, освободителъ на Съединенитѣ щати). Когато билъ на 10 години, баща му подариъ една малка брадвичка. Изпълненъ отъ радостъ, малкиятъ Вашингтонъ отърчалъ въ градината, и почналъ да си опитва силата. Тукъ, въ една отъ алеите, посадена не-отдавна съ малки фруктови фиданки, той упорно изстъкалъ едни дръвчета до коренъ, на други зацепилъ кората, а трети дълбоко ранилъ. Сутринта баща му страшно се разлю-

тиль, като забелязалъ това. Кой е направилъ това, гнѣвно попиталъ той. Вашингтонъ, като разбралъ какво зло е сторилъ, затрепералъ. Приближилъ се до баща си и, съ видимо разкаяние, казалъ: „АЗъ сторихъ това“. Бащата тежко въздъхналъ, и дълго мълчалъ. Изведнажъ сълзи потекли отъ очите му. Той прегърналъ сина си злосторникъ и казалъ: „АЗъ съмъ щастливъ, че синъ ми смѣло изповѣда истината, безъ да се бои отъ наказание“.

Нищо тъй не издига човѣка като искреността и правдивостта. Истината е безценна. Лъжата е порокъ.

(Изъ Хр. Христоматия)

Една седемгодишнина.

Свѣтла и радостна дата за I срѣдишна прогимназия въ Варна е денътъ когато се отпонаха, наредъ съ редовните учебни занятия, и религиозно-нравствените такива. Презъ 1934 година се основа православно-христианско ученическо дружество при прогимназията. Библейски седемъ години изтекоха. Една седмина... Сегашната 1940 г. е юбилейна година за дружеството ни. Следва да се припомнятъ нѣкои нѣща, изживѣни отъ дружеството и малките християнчета-членове, презъ този седемгодишенъ периодъ.

Колко много би могло да се каже! Седемъ години... не сж малко! Колко опити и преодолѣни трудности сж изживѣни, отъ страна на ржководители и деца-ученици! Нѣкои отъ началните членове-християнчета на дружеството днесъ

Г-жа А. Харизанова — духов. ржков. I-ва Срѣд. Прогимназия — Варна.

сж вече въ университетите и последните класове на гимназията.

Ще извлечемъ нѣкои по-общи бележки и цифри отъ протоколната книга на дружеството ни.

Православно-христ. д-во при I срѣдишна прогимназия въ гр. Варна е основано презъ 1934 учебна година. То е първото детско христианско д-во въ гр. Варна. За това и си избра за свой патронъ Св. Апостолъ Андрей, първи по-виканъ ученикъ отъ Иисуса Христа. На освѣтеното си знаме д-вото е извѣзало образа на Св. Андрея. Дружеството

„Божи гласъ“ излиза съ благословението на Н. Високопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

Прот. Д. Андреевъ — духов. ржков. I-ва Срѣд. Прогимназия — Варна.

още отъ началния си моментъ е подъ непосрѣдственото наблюдение на своята ржководителка г-жа А. Харизанова — учителка при прогимназията — основателката му. Енорийския свещеникъ Димитъръ Андреевъ, въ качеството на духовенъ ржководител, е вземалъ участие въ заседанията на християнчетата. Той е изнасялъ системно своиетъ слова-уроци. Заседанията сж достигали до 28 презъ всѣка учебна година. Тѣ сж представлявали единъ малъкъ парламентъ. Децата съмъ сж работѣли, чели редовни рефератчета, поправѣли и приемали изнесеното по дневния редъ. Всичко това се е направлявало и ржководило подъ контрола на ржководителитѣ.

Целело се е винаги саморазвитието на децата: проявата на религиозното чувство у тѣхъ, затвърдяването върата въ Бога, обичъ и привързаностъ къмъ православната църква и родината. Развивани сж у тѣхъ само добродетелитѣ — трудолюбие, чистота въ живота, милостъ и състрадание къмъ нещастните хора и животни и др., като сж подчертавани отрицателните опасни пороци и злини.

Започвало се винаги съ молитва и духовни пѣсни. Основанъ е детски хоръ, ржководенъ отъ директора на прогимназията г. Халачевъ, за свѣтски пѣсни, и свещеникъ Хр. п. Михайлъ, за Следва на 2 стр.